

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 75/19
V Lucemburku dne 18. června 2019

Rozsudek ve věci C-591/17
Rakousko v. Německo

Německá známka za užívání spolkových pozemních komunikací osobními motorovými vozidly je v rozporu s unijním právem

Tento poplatek je diskriminační, protože finanční zatížení, které z něj plyne, ponесou fakticky jen vlastníci a řidiči vozidel registrovaných v jiných členských státech

Již v roce 2015 přijalo Německo právní rámec pro zavedení poplatku za užívání spolkových silnic a dálnic osobními motorovými vozidly, tzv. „poplatku za užívání pozemních komunikací“.

Zavedením tohoto poplatku má Německo v úmyslu přejít částečně ze systému financování z daní na systém financování založený na zásadách „uživatel platí“ a „znečišťovatel platí“. Příjmy z tohoto poplatku jsou v plném rozsahu určeny k financování silniční infrastruktury a jeho výše se počítá na základě objemu válců motoru, typu motoru a emisní třídy vozidla.

Každý vlastník vozidla registrovaného v Německu musí uhradit tento poplatek v podobě roční známky v hodnotě nejvýše 130 eur. Za vozidla registrovaná v zahraničí hradí poplatek jejich vlastníci nebo řidiči jen v případě užití dálnic. Pro tyto případy jsou k dispozici známky desetidenní (za cenu od 2,50 do 25 eur), dvouměsíční (za cenu od 7 eur do 50 eur) a roční (za cenu nejvýše 130 eur).

Německo zároveň stanovilo, že ode dne počátku vybírání poplatku za užívání pozemních komunikací budou vlastníci vozidel registrovaných v Německu moci uplatnit slevu na dani z provozu motorových vozidel ve výši přinejmenším odpovídající výši poplatku, který museli uhradit.

Rakousko se domnívá, že kombinovaný účinek poplatku za užívání pozemních komunikací a slevy na dani z provozu motorových vozidel pro vozidla registrovaná v Německu, jakož i podmínky nastavení a uplatňování poplatku za užívání pozemních komunikací jsou v rozporu s unijním právem, zejména se zákazem diskriminace na základě státní příslušnosti.

Rakousko požádalo Komisi o stanovisko a poté, co se Komise ve stanovené lhůtě nevyjádřila, podalo k Soudnímu dvoru proti Německu žalobu pro nesplnění povinnosti¹. V tomto řízení je Rakousko podporováno Nizozemskem a Německo Dánskem.

Soudní dvůr dnešním rozsudkem konstatuje, že **poplatek za užívání pozemních komunikací v kombinaci se slevou na dani z provozu motorových vozidel, kterou mohou uplatnit vlastníci vozidel registrovaných v Německu, představuje nepřímou diskriminaci na základě státní příslušnosti a porušení zásad volného pohybu zboží a služeb.**

V souvislosti se zákazem diskriminace na základě státní příslušnosti Soudní dvůr konstatuje, že důsledkem slevy na dani z provozu motorových vozidel, kterou mohou uplatnit vlastníci vozidel registrovaných v Německu, je plná kompenzace poplatku za užívání pozemních komunikací, který tito vlastníci odvedli, takže finanční zatížení plynoucí

¹ Podání žaloby pro nesplnění povinnosti členským státem proti jinému členskému státu je velmi vzácné. Tato žaloba je sedmou z celkových osmi v dějinách Soudního dvora (k prvním šesti viz tiskovou zprávu č. 131/12; osmou věcí je zatím neskončené řízení Slovinsko v. Chorvatsko, C-457/18).

z tohoto poplatku nesou fakticky jen vlastníci a řidiči vozidel registrovaných v jiných členských státech.

Členské státy zajisté mohou změnit systém financování své silniční infrastruktury tím, že systém financování z daní nahradí systémem financování všemi uživateli, včetně vlastníků a řidičů vozidel registrovaných v jiných členských státech, kteří tuto infrastrukturu využívají, aby se na tomto financování podíleli spravedlivě a přiměřeně všichni tito uživatelé. Tato změna však musí být v souladu s unijním právem, zejména se zásadou zákazu diskriminace, přičemž v tomto případě v takovém souladu není.

V projednávané věci se zejména nelze ztotožnit s tvrzením Německa, že sleva na dani z provozu motorových vozidel pro vlastníky vozidel registrovaných v tomto členském státě odráží přechod na systém financování silniční infrastruktury všemi uživateli podle zásad „uživatel platí“ a „znečišťovatel platí“.

Německo totiž nepředložilo žádné detailnější informace k rozsahu, ve kterém daně přispívají k financování spolkové infrastruktury, a tedy nijak nedoložilo, že kompenzace přiznaná vlastníků vozidel registrovaných v Německu v podobě slevy na dani z provozu motorových vozidel ve výši přinejmenším odpovídající částce poplatku za užívání pozemních komunikací, kterou museli tito vlastníci uhradit, nepřekračuje tento příspěvek, a je tedy vhodná.

Vlastníci vozidel registrovaných v Německu navíc musí hradit poplatek za užívání pozemních komunikací každoročně a nemají možnost si zvolit známku s kratší dobou platnosti, pokud tato lépe odpovídá tomu, jak často užívají tyto pozemní komunikace. Tyto poznatky spolu s okolností, že tito vlastníci mohou navíc uplatnit slevu na dani z provozu motorových vozidel ve výši přinejmenším odpovídající částce uhrazené z titulu tohoto poplatku, dokládají, že se přechod na systém financování založený na zásadách „uživatel platí“ a „znečišťovatel platí“ ve skutečnosti týká výlučně vlastníků a řidičů vozidel registrovaných v jiných členských státech, zatímco pro vlastníky vozidel registrovaných v Německu nadále platí zásada financování z daní.

Německo neprokázalo ani to, jak by konstatovanou diskriminaci mohly ospravedlnit důvody související se životním prostředím či jiné důvody.

V souvislosti s volným pohybem zboží Soudní dvůr konstatuje, že sporná opatření mohou bránit přístupu zboží pocházejícího z jiných členských států na německý trh. Poplatek za užívání pozemních komunikací, který musí být uhrazen fakticky jen za vozidla přepravující toto zboží, může totiž zvýšit přepravní náklady, potažmo cenu tohoto zboží, což má dopad na jeho konkurenceschopnost.

V souvislosti s volným pohybem služeb Soudní dvůr konstatuje, že sporná opatření mohou bránit přístupu poskytovatelů a příjemců služeb pocházejících z jiného členského státu na německý trh. Poplatek za užívání pozemních komunikací může totiž v důsledku slevy na dani z provozu motorových vozidel zvýšit buď cenu služeb poskytovaných těmito poskytovateli v Německu, nebo náklady těchto příjemců na cestování do tohoto členského státu za účelem čerpání určité služby.

Naproti tomu Soudní dvůr rozhodl, ačkoli Rakousko tvrdilo opak, že diskriminační nejsou podrobné podmínky nastavení a uplatňování poplatku za užívání pozemních komunikací. V této souvislosti jde o namátkové kontroly, případný zákaz pokračovat v jízdě dotyčným vozidlem, následné vymáhání poplatku za užívání pozemních komunikací, případné uložení pokuty a složení jistoty.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotyčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106